

گزارشی از بیست و سومین دبیرخانه مشترک تشکل‌های نساجی، پوشاک و کفش

سند مطالعات توسعه صنعتی زنجیره منسوجات، پوشاک و کفش

اشاره:

بیست و سومین جلسه دبیرخانه مشترک تشکل‌های پوشاک، نساجی و کفش کشور با حضور روسا و اعضای هیئت مدیره تشکل‌های عضو این دبیرخانه پیرامون بررسی سند مطالعاتی اتاق بازرگانی تهران در خصوص زنجیره پوشاک و منسوجات و همچنین مباحث مربوط به قاچاق پوشاک و منسوجات، استثنائات تجاری و شناسه کالا در ساختمان جدید اتاق بازرگانی تهران برگزار شد. در این گزارش عنوان شد که سهم ارزش افزوده صنعت نساجی از تولید ناخالص داخلی کشور از ۳/۲ درصد در اوایل دهه ۱۳۷۰ به ۰/۵ درصد در اواخر دهه ۹۰ رسیده و سیر نزولی مشابهی نیز در صنعت پوشاک طی شده و سهم ارزش افزوده در این بخش، از ۱/۲ درصد به ۰/۲ درصد کاهش یافته است.

در این جلسه محمد عرب، رئیس هیئت‌مدیره جامعه صنعت کفش ایران با بیان این مطلب که میل دولت به واردات بیشتر از تولید است، گفت: متأسفانه اتاق بازرگانی ایران هم در این تفکر با دولت همراهی می‌کند. همه مشکلات زنجیره صنایع نساجی، پوشاک و کفش مشترک است و از طریق دبیرخانه مشترک باید مطالباتمان را با پافشاری از دولت بخواهیم. به گزارش پایگاه خبری اسومس، او با اشاره به این که دولت ۷۰ درصد سهمیه ارزی را به خودرو اختصاص داده، گفت: دولت ۳۰ درصد ارز را به کل صنایع اختصاص داده است چون صنعت خودرو قدرت دارد. صنعت نساجی، پوشاک و کفش قدرت دارد و می‌تواند دستگاه‌ها و فناوری‌ها را وارد کند اما مشکلاتی مانند معطل ماندن تجهیزات در گمرک و پرداخت دمو را، صنعت ما را از بین می‌برد.

عرب تأکید کرد: باید با اتحاد یک اتاق مشترک میان زنجیره درست کنیم و پیگیر رفع مشکلاتمان بشویم. او درباره طرح شناسه کالا گفت: مخالفت صددرصدی خودمان را با طرح شناسه کالا اعلام کرده‌ایم. اگر قرار است با قاچاق مبارزه شود باید قاچاقچی محاکمه شود نه تولیدکننده!

رئیس هیئت‌مدیره جامعه صنعت کفش ایران با بیان این که دولت بار اجرای طرح شناسه کالا را بر دوش تولیدکننده گذاشته است، گفت: شناسه کالا خوب است اما اجرای آن باید به گونه‌ای باشد که همه واحدهای تولیدی بزرگ و کوچک بتوانند آن را اجرا کنند. راهکاری که ستاد مبارزه با قاچاق کالا ارایه داده، راهکار درستی نیست.

او افزود: پدیده قاچاق به‌خاطر گرانی مواد اولیه و بالا رفتن قیمت تمام‌شده کالای تولیدی داخل است و همین موضوع پلی برای ورود آسان قاچاق درست کرده است. اگر می‌خواهیم با قاچاق کالا مبارزه کنیم باید تولید در کشور را تسهیل و ارزان کنیم تا کالای تولید داخل بتواند با کالای خارجی رقابت کند.

عرب تأکید کرد: درحال حاضر در صندل و دمپایی نمی‌توانند کالای قاچاق بیاورند چون نمی‌توانند با کالای ایرانی رقابت کنند. وقتی تولید قوی و قیمت تمام‌شده و پایین و رقابتی باشد واردات کفش با تعرفه صفر هم نمی‌تواند با کفش ما رقابت کند.

سناریو دوم توسعه داخلی و حفظ بازارهای داخلی است. اما سناریو سوم، سناریو توسعه‌ای و نگاه ما به بازارهای صادراتی است که بالطبع لازمه آن افزایش رقابت‌پذیری است.

مجید افتخاری - عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران - با بیان این که بالغ بر پنج سال از تأسیس دبیرخانه مشترک می‌گذرد، گفت: جای خرسندی است که این همبستگی را میان تشکلهای زنجیره نساجی، پوشاک و کفش داریم و رویکردمان کمک به صنعت باشد

با اشاره به سند مطالعاتی این که سندهای توسعه تشکلهای باید در این سند دیده شود و سند به روز باشد. او با اشاره به این که هیچ‌وقت نفهمیده‌ایم دغدغه دولت در حوزه نساجی، پوشاک و کفش چیست و چه خواسته‌ای را دارد، افزود: صنعت هم باید دغدغه‌هایش را مشخص کند چرا که دغدغه‌های ما نسبت به سال‌های گذشته تغییر کرده و باید رویکرد به‌روزی به سند توسعه صنعتی داشته باشیم.

افتخاری درباره تغییر ماهیت قاچاق پوشاک گفت: پوشاک ما در دهه‌های گذشته با برندهای ترکیه رقابت می‌کرد اما امروز باید با قاچاق پسماند یا استوک پوشاک بنگلادش و پاکستان رقابت کند. از طرف دیگر با واردات رسمی تله‌نچی و کوله‌بری روبه‌رو است و در واقع هیچ مزیت نسبی رقابتی برای تولید داخل نمانده است.

او افزود: ما باید با وزارت خارجه صحبت کنیم که مرکز عجمان که به‌صورت کانتینری کالای استوک قاچاق را می‌فروشد و کالایش به ایران می‌آید را پیگیری کند. امروز برخورد با قاچاق هم در سطح عرضه و هم مبادی ورود با چالش همراه است.

عضو هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک تصریح کرد: در سطح مصرف هم فرهنگ‌سازی نکرده‌ایم. باید فکری و تدبیری اندیشیده شود. با ایجاد محدودیت برای تولیدکننده و خرده‌فروش نمی‌توان جلو قاچاق را گرفت. اکنون جنس قاچاق دارد از طریق فروشگاه‌های آنلاین فروخته می‌شود.

او یادآور شد: شرکت ترندیور سال گذشته اعلام کرد یک میلیارد دلار در بازار ایران پوشاک فروخته است و

دبیرخانه نمادی برای همکاری و اقدامات مشترک تشکیل‌هاشد.

او با بیان این که به جای گفت‌وگو، باید شنود و گفت باشد، گفت: باید اول عادت کنیم بشنویم. مسئولان دولتی در جلسات صحبت‌هایشان را می‌کنند و می‌روند بدون آن که صحبت‌های تشکلهای را بشنوند.

لشگری افزود: این همبستگی که میان تشکلهای زنجیره نساجی، پوشاک و کفش ایجاد شده اتفاق مبارکی است و امیدوارم تشکلهای حرفه‌ای‌شان را از طریق این دبیرخانه مشترک بتوانند منتقل کنند.

دیاکو حسینی، معاون اقتصادی اتاق بازرگانی ایران گفت: زنجیره نساجی، پوشاک و کفش از اولین صنایع مورد مطالعه زمینه توسعه بود که به لحاظ نیروی کار شاغل در آن قابل توجه است. او با اشاره به هدف‌گذاری ۵ میلیارد صادرات برای ۲۰۳۰، گفت: تعارض منافع و فقدان سیاست صنعتی که دولت باید در حلقه‌های مختلف این زنجیره بر آن متمرکز شود. حلقه‌های مختلف زنجیره از لحاظ فناوری و رقابت‌پذیری مورد مطالعه قرار گرفت و مزیت‌های رقابتی مورد شناسایی قرار گرفت.

حسینی با تأکید بر مطالعه الگوهای رفتاری و مصرف در ایران و جهان، گفت: با مطالعه رویدادهایی که اقتصاد جهان را تحت تأثیر قرار داده، تلاش شد با دید همه جانبه همه حلقه‌ها مطالعه شود تا به یک سند سیاستی برسیم که طراحی یک نهاد فراگیر در دولت باشد تا بتواند تمام آنچه که ما به‌عنوان سیاست مطلوب در کمک به افزایش رقابت‌پذیری در صنعت شناسایی می‌کنیم در قالب بسته‌های سیاستی سازگار با هم بدون این که میان حلقه‌ها ایجاد تعارض کند اعمال کند.

به گفته او این سند، سند سیاستی کوتاه، مفید و ضربتی است که صدر تا ذیل آن با هم همخوان است که به افزایش رقابت‌پذیری و صادرات صنعت کمک می‌کند. معاون اقتصادی اتاق بازرگانی تهران با اشاره به پیش‌بینی سه سناریو گفت: سناریوی اول حفظ وضع موجود است که رکود تورمی بر آن حاکم می‌شود و در نتیجه صادرات ما کمتر از آنچه داریم خواهد شد.

او گفت: باید برنامه‌ای تدوین کنیم که تولید را با وجود همه این مشکلات جلو ببریم. کشور متعلق به مردم و تولیدکنندگان است، دولت‌ها عوض می‌شوند اما تولیدکننده‌ها ماندگارند. درخواست من این است که در جلساتی که با مدیران دولت داریم همه تشکلهای با هم برویم که یک صدا و قدرتمند درباره مطالباتمان صحبت کنیم.

منصور الیاسی - رئیس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران - با بیان این که مشکل اساسی صنعت ما این است که در ابتدا باید فرهنگ‌سازی تشکلی داشته باشیم، پ، گفت: تشکلهای ما هم‌چنان با روش‌های سنتی پیش می‌روند و نگاه بالا به پایین به اعضای‌شان دارند و این برای صنعت ما سم است و باید اصلاح شود.

او افزود: به دنبال پیاده‌سازی تعامل و همکاری و اتحاد میان تشکلهای به‌صورت واقعی هستیم و با تشکلهای همسو و مرتبط جلسات متعدد برگزار کرده‌ایم همه در ظاهر اتحاد و همکاری‌شان را اعلام می‌کنند اما در واقع این‌گونه نیست و اتحاد و همکاری وجود ندارد.

الیاسی با اشاره به این که بسیاری از فعالیت‌های ما به صورت موازی‌کاری انجام می‌شود و نتیجه‌ای نمی‌گیریم، گفت: سندهای متعددی می‌نویسیم اما در اجرای آن دست‌دست می‌کنیم که زمان از دست می‌رود. برای پیشبرد حرفه‌ای‌مان باید قدرتمند باشیم و قدرت با تعامل و همکاری به دست می‌آید. او درباره تعرفه کالای وارداتی گفت: دولت به پوشاک تعرفه بالا می‌بندد اما واردکننده ۱۰ درصد پوشاک را با تعرفه می‌آورد و ۹۰ درصد کالا را قاچاق می‌آورد و با سند همان ده درصد می‌فروشد. الیاسی با اشاره به این نکته که اگر می‌خواهیم قوی باشیم باید واقعی همکاری و هم‌افزایی کنیم، افزود: در جلسات هم‌فکری و هم‌اندیشی بهتر است نماینده وزارت صمت هم حاضر باشد و صحبت‌های آن‌ها هم بشنویم و تحمل صحبت مخالف را هم داشته باشیم.

علی لشگری، عضو هیئت رئیسه جامعه صنعت کفش ایران با تشکر از تشکیل دبیرخانه مشترک تشکلهای نساجی، پوشاک و کفش گفت: این

معلوم نیست کدام فروشگاه فروخته است و حتی پول آن خارج از شبکه بانکی ما جابه‌جا شده است لذا باید در روش‌های مبارزه با قاچاق بازنگری شود.

سعید جلالی قدیری، دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک گفت: پوشاک و منسوجات و کفش و چرم صنعتی به علت تعدد بازیگران و تشکلهای تولیدی و توزیعی، هم تعارض منافع و تهدید و هم فرصت‌های خوب در پی دارند اما این واقعیت زنجیره نساجی و پوشاک است که باید بر اساس آن توسعه را پیگیری کنیم. او با بیان این که بیش از یک میلیون واحد در حوزه تولید فعال است، گفت: لازم است در زمینه توسعه و رفع موانع آن سازماندهی داشته باشیم. قدیری با بیان این که موضوع مبارزه با قاچاق کالا، دو بحث مطرح است، گفت: یکی ماده ۱۳ مربوط به درج شناسه کالا و شفافیت زنجیره تولید و توزیع و عرضه کالا است و یکی دیگر تبصره ۴ ماده ۱۸ است. تبصره ۴ ماده ۱۸ زمانی الحاق شد که راه‌های دور زدن ماده ۱۳ تحت عنوان ساخت ایران شکل گرفت. بر اساس تبصره ۴ شناسه کالا در کل مسیر تولید، توزیع، حمل و نقل، انبارش و فروش بررسب می‌شود و هر کالایی که شناسه نداشته باشد قاچاق محسوب می‌شود.

امین مقدم - عضو هیئت‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران - با بیان این که اگر برای خودمان دلسوزی نکنیم کسی برای ما دلسوزی نمی‌کند، گفت: "اگر چه باید با دولت تعامل داشته باشیم اما دولت به دنبال تامین منافع صنعت نیست

او با اشاره به مطالعه و تدوین سند توسعه صنعتی زنجیره نساجی، پوشاک و کفش گفت: "این سند مطالعاتی است که بدانیم از صنعت نساجی و پوشاک چه می‌خواهیم.

امیررضا بیدگلی، مدیر امور تشکلهای اتاق تهران در این جلسه گفت: زنجیره نساجی، پوشاک و کفش از زنجیره‌هایی است که در همکاری با اتاق

ابوالقاسم شیرازی، رئیس اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران گفت: باید برای توسعه صنعت و رشد صادرات یک سندی داشته باشیم که همه برنامه‌ها در سند پیش‌بینی بشود و پس از تایید تشکل‌ها، از دولت مطالبه بشود. او افزود: دولت هم طبیعتاً در برابر خواست تشکل‌های زنجیره، ناگزیر است که مطالبات سند را بپذیرد و لازمه این کار این است که اتحاد داشته باشیم و متفق القول مطالبه کنیم.

شیرازی تاکید کرد: در سند توسعه‌ای که تنظیم می‌شود مطالبه قوی داشته باشیم که دولت بیاورد تا تولیدکننده حمایت کند و تولید روان بشود و هم کیفیت بالا برود و هم قیمت تمام‌شده پایین بیاید، خود این کار مبارزه با قاچاق است.

محمد عباس‌زاده - عضو اتحادیه کالای کشفاب و جوارب تهران - گفت: هر وقت صنعت خواسته رشد کند یک مدیر جدید آمده است با یک تصمیم غلط همه برنامه‌های صنعت را به هم ریخته است. او افزود: امروز نیازمند آنیم که مصرف‌کننده داخلی را داشته باشیم و صنعتگر ما بازار و نیاز داخلی را از دست ندهد.

عباس‌زاده تصریح کرد: دولت زیر بار اسناد بخش خصوصی نمی‌رود اما با تدوین سند توسعه صنعتی دست‌کم می‌توانیم به دولت بگوییم صنعت چه مطالباتی از دولت دارد و اگر ما سکوت کنیم شاید وضعیت صنعت از این بدتر بشود.

علی اصغر میرخانی - بازرس جامعه صنعت کفش ایران - با بیان این که دولت و حاکمیت نمی‌خواهد آن اراده را داشته باشد که برای تولید کاری انجام دهد، گفت: باید یک همدلی با هم داشته باشیم که بتوانیم دولت را با تولید همراه کنیم.

او با اشاره به رواج نوع روش تحکمی در حاکمیت گفت: دولت به تولید و تولیدکننده تحکمی و دستوری برخورد می‌کند و متأسفانه این شیوه برخورد را در اتاق بازرگانی تهران هم می‌بینیم که با واحدهای صنعتی و

بهتر است روی آزاد کردن واردات و تعرفه‌های آن کار کرد. برخی کالاها تعرفه دارند و برای برخی تعرفه تعریف نشده است و این کالاها ذیل تعرفه‌های دیگر یا سایر وارد می‌شوند.

غلامعلی رخصت - رئیس اتحادیه انجمن نساجی خراسان رضوی - با بیان این که ما از این جلسات نتیجه‌ای نمی‌گیریم چرا که دولت برنامه‌ای برای صنایع نساجی و پوشاک ندارد، گفت: پنجاه سال پیش جایگاه ما در پوشاک از ترکیه بسیار جلوتر بود اما چرا امروز از ترکیه عقب‌تریم؟ چون وزارت صنعت فقط یک دفتر صنایع نساجی و پوشاک برای امور ما ایجاد کرده که لنگ‌لنگان جلو می‌رود و زورش به جایی نمی‌رسد.

او افزود: صنایع نساجی، پوشاک و کفش با توجه به ضریب اشتغال بالایی که دارند چرا نباید یک معاونت نساجی در وزارت صمت داشته باشیم که برای امورات این صنعت برنامه‌ریزی کند.

رخصت با بیان این که برنامه زیاد نوشته می‌شود اما نتیجه‌ای ندارد، گفت: در دوره‌ای که دلار سه‌هزار تومان بود صنایع پوشاک و کفش با ورود بی‌رویه قاچاق سرکوب شدند. دو سال است که دولت پایش را از روی دلار برداشته و قیمت دلار واقعی‌تر شده و قاچاق دیگر صرفه ندارد و همین موجب شده صنایع نساجی شروع به توسعه کنند و تجهیزاتشان را برای یک جهش فراهم کرده‌اند ناگهان یک تصمیم کارشناسی نشده یک وزیر یا استاندار برای آزادشدن واردات تله‌نچی دوباره برنامه توسعه پوشاک را به هم می‌ریزد.

او افزود: نرخ با تعرف ۲۵ درصد وارد می‌شود اما به مرز نشینان اجازه می‌دهند پوشاک را با ۵ درصد تعرفه وارد کنند. در حالی که برای واردات یک دستگاه ماه‌ها سرگردان می‌شویم. بسیاری از تصمیماتی که دولت در حوزه صنعت می‌گیرد در راستای تصمیمات اسرائیل است که نمی‌خواهد صنعت ما رشد کند.

رخصت تاکید کرد: ما امروز با فناوری می‌توانیم بازارهای منطقه را به دست بیاوریم و باید بتوانیم دستگاه‌های به‌روز را وارد کنیم.

بازرگانی تهران پیشگام است و به این بلوغ رسیده است که به دنبال سند توسعه است.

او با اشاره به تدوین چند سند توسعه در بخش خصوصی و دولت گفت: سند توسعه زنجیره طیور که در فدراسیون کشاورزی تولید شد مورد استقبال اتاق‌های بازرگانی تهران و ایران واقع شد و در شورای گفت‌وگو با حضور وزیران کشاورزی و صنعت طرح شد و مقرر شد مصوبه هیات وزیران وقت را بگیرد اما وزارت کشاورزی تا توانست کارشکنی کرد تا این سند مصوبه دولت را نگیرد.

او تاکید کرد: هر سند توسعه‌ای تدوین شود، مساله ذی‌نفع بودن دولت در آن سند بسیار مهم است و باید لحاظ شود و در سند نقش دولت تعریف شود.

مجتبی شجاعی، مشاور رئیس سازمان بسیج اصناف با بیان این که نقش حلقه‌ها باید در سند دیده شود، گفت: هم‌چنین باید تعریف شود که دولت و بخش خصوصی هر کدام چه نقشی در اجرای سند دارند.

او افزود: در سند باید به رقبایمان در ترکیه، پاکستان، بنگلادش و دیگر کشورهای فعال در زنجیره نساجی و پوشاک توجه شود چرا که می‌توان در مسیر توسعه صادرات چالش ایجاد کنند.

شجاعی تاکید کرد: در اولویت‌بندی مرحله اقدام برای اجرای سند توسعه، باید مسئول اجرای آن و زمان‌بندی لازم برای اجرای سند مشخص شود. پیوسته‌های مالی و اداری و هم‌چنین ایجاد کمیته‌های تخصصی آن در زمینه، سرمایه‌گذاری، تولید و زنجیره توزیع باید ایجاد شود.

او تصریح کرد: کشور ما در حوزه نساجی، پوشاک و کفش و چرم هیچ کمبود دانشی ندارد و تنها مشکل ما، مشکل تصمیم‌گیری و اجرا است و اگر این سند به مرحله تصمیم‌گیری و اجرا نرسد در حد یک گزارش باقی خواهد ماند.

مشاور سازمان بسیج اصناف دره مبارزه با قاچاق کالا گفت: با موضوع قاچاق نمی‌شود ضربتی برخورد کرد چون زور قاچاقچی بیشتر است.

او افزود: همان‌طور که همکاران صنعت کفش گفتند

تولیدی تحکمی برخورد می کنند. میرخانی درباره طرح شناسه کالا گفت: مدیران دفتر صنایع نساجی هم قبول دارند که طرح شناسه کالا، بیشتر زحمت برای تولید است و قانون درستی نیست اما پیشنهاد داشتند که خود تشکلهای یک طرح جایگزین پیشنهاد بدهند که بهتر و مناسبتر باشد. ما باید روی این موضوع باید کار کنیم

وحید حریری - رئیس هیئت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران - گفت: ماهیت سند توسعه صنعتی، حفظ و رشد صنعت است و باید این سند هر شش ماه یک بار به روز شود. او تصریح کرد: واقعیت این است که تناسبی میان اولویتهای صنعتگران و تصمیمهایی که در حاکمیت گرفته می شود وجود ندارد و به همین دلیل به روزرسانی سند باید تداوم پیدا کند

حریری تاکید کرد: جایگاه تحقیق و توسعه، خلاقیت و نوآوری و هوش مصنوعی نیز باید در سند به صورت برجسته مشخص شود.

احمد شیعیه، رئیس اتحادیه کفاشان دستدوز تهران - با بیان این که کارگاههای کوچک امکان اجرای شناسه کالا را ندارند چرا که هزینه سربار آنها زیاد می شود، گفت: ستاد مبارزه با قاچاق کالا عنوان کرده عبارت ساخت ایران روی کالا بخورد، این کار شاید مشکل ستاد مبارزه با قاچاق را حل کند اما کار قاچاقچی را آسان کرده است و قاچاقچی می تواند هر جای دنیا کالایش را با درج ساخت ایران سفارش بدهد و وارد کند. او افزود: راهکار مبارزه با قاچاق این است که اجازه بدهند کالا به صورت قانونی از مبادی گمرک با احتساب تعرفه بیاید تا کالا کنترل شده و ساماندهی شده وارد شود و مشخص باشد چه میزان کالای خارجی وارد کشور شده است.

سیدحسین محمودی - دبیر اتحادیه تولیدکنندگان لوازم ورزشی - گفت: درباره طرح

او با بیان این که خروجی این جلسات باید برای همه واحدهای تولیدی مفید باشد، گفت: در صنعت دوخت هم با تحریم داخلی و هم با تحریم خارجی مواجهیم. بیشتر شرکتهایی که با آن‌ها مرتبطیم در بورس هستند و به شیوه‌های مختلف باید دستگاه‌های آن‌ها را بخریم و به کشور بیاوریم و در داخل نیز برای ثبت سفارش باید هفت‌خوان رستم را بگذرانیم.

محمود ضرابی، نایب‌رییس اول اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک با اشاره به این که امروز تشکلهای استانی برای رفع مشکلاتشان از قدرت دادستان بهره می‌برند، گفت: در تهران می‌توانیم با دادستان نشست برگزار کنیم و خواهان مساعدت در رفع مشکلات شویم. رییس قوه قضاییه به دادستان‌ها، قدرت و اختیار خوبی داده است او همچنین پیشنهاد داد: اتاق تهران یک نشست با ریاست جمهوری بگذارد تا دبیرخانه مشترک با یک جمع‌بندی موانع و مشکلات، متفقا سه موضوع اولویت‌دار در جلسه طرح کنیم.

لازم به یادآوری است عطف به ماده ۳ دستورالعمل نحوه صدور گواهی فعالیت نمایندگان و شعب شرکت‌های خارجی عرضه کنندگان پوشاک در ایران مورخ ۹۵/۰۶/۱۶، نمایندگان برندهای خارجی در گروه کالایی پوشاک، ملزم به تولید آن برند در داخل کشور می‌باشند. لذا نیاز است برای کالاهایی که با نمایندگی برندهای خارجی در داخل کشور تولید می‌شود، از سامانه شناسه کالا، شناسه کالای تولیدی اخذ گردد.

علی اصغر بهبهانی - رییس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان کالای کشفای - با بیان این که افزون بر موضوع شناسه کالا و قاچاق، دوباره بحث حجاب و عفاف را برای اصناف مطرح کرده‌اند، گفت: در بحث شناسه کالا ما اعلام کردیم که واحدهای تولیدی صنفی به‌خاطر هزینه‌ها امکان شناسه‌گذاری ندارند و پیشنهاد دادیم شناسه صنفی واحدها که روی جوازشان ثبت می‌شود جای شناسه کالا روی کالاهای تولیدی درج شود که مشخص می‌کند کدام کالا مربوط به کدام تولیدکننده است.

علیرضا صادقی - رییس اتحادیه ماشین‌های دوخت و چرخ خیاطی - در این جلسه گفت: کل واردات ماشین‌های دوخت همراه با قطعات سالانه حدود ۸۰ میلیون دلار است در حالی که یک کارخانه در پاکستان با ۲۲ هزار کارگر، ۷۰ میلیون دلار ماشین دوخت خریده است.

او افزود: حدود ۴ هزار نوع ماشین دوخت وارد می‌کنیم که بخشی از آن مربوط به صنعت پوشاک و کیف و کفش است و در بخش‌های فرش، کوله سربازی، کیسه‌های پتروشیمی، ماشین‌های دوخت ماسک و البسه پزشکی نیز ماشین دوخت داریم.

صادقی تصریح کرد: حدود ۱.۵ میلیون دستگاه چرخ خیاطی در واحدهای خرد، متوسط و بزرگ پوشاک و کفش فعال است که هر دستگاه چرخ ۲ تا ۲.۵ نفر اشتغالزایی دارد و حداقل ۴ میلیون نفر در این صنعت مشغول به کارند.

شناسه کالا، ما مخالفت خودمان را با آن اعلام کرده‌ایم چون معتقدیم این طرح برای مبارزه با قاچاق نیست بلکه هدفشان استخراج اطلاعات واحدهای تولید برای مقاصد مالیاتی است. وی افزود: اگر برندسازی بشود و برندهای خارجی هم در بازار ما حضور داشته باشند خود برندها با راهکارهای حقوقی جلو عرضه کالای قاچاق را می‌گیرند.

محمدعلی طالقانی - عضو هیئت‌مدیره جامعه صنعت کفش ایران - با بیان این نه در طرح شناسه‌گذاری کالا، دولت هزینه‌ای به تولیدکننده اعمال می‌کند، اگر این هزینه به جای این که برای شناسه کالا اعمال می‌شود، برای مطالعه تعرفه‌های شناور، خاص، تعرفه کشورهای مختلف و دسته‌بندی و تشخیص کالاها شود و کالای خارجی با تعرفه‌های مشخص وارد شود مساله قاچاق کفش و پوشاک مرتفع می‌شود.

سید شجاع‌الدین امامی رئوف - دبیر انجمن صنایع نساجی ایران - با بیان این که ما درباره طرح شناسه‌گذاری باید یک مطالبه واحد داشته باشیم، گفت: در هر جلسه‌ای که می‌رویم بدون این که هماهنگ کرده باشیم حرف‌های مان با جامعه صنعت کفش ایران یکی است چون منشأ مشکلات مات یکی است. او افزود: باید درباره طرح شناسه کالا باید به یک اتفاق نظر و حرف واحد برسیم و با دولت حرف بزنیم.